

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/729/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114221825
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4114221825.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Eriky Madarászovej v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS, a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpeného JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom Na vříšku 12, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/X, XXX XX D., o zaplatenie sumy 715 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 14C/173/2014-22 zo dňa 13.05.2015 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.
Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 245 eur z dôvodu späťvzatia návrhu s odkazom na ustanovenie § 96 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov nepriznal, lebo si žiadne neuplatnil. V odôvodnení rozsudku súd konštatoval, že žalobca svoju žalobu opieral o nesplnenie povinností žalovaného zo zmluvy o úvere č. 220100748, uzavretej dňa 31.03.2010, na základe ktorého mu poskytol úver 500 eur. V konaní žiadal žalovaného zaviazat' na sumu 715 eur z titulu nesplateného úveru a paušálnej sumy nákladov a úrok z omeškania 9 % zo sumy 715 eur od 12.09.2010 do zaplatenia. Podľa zmluvy mal žalovaný splatiť celkový dlh 845 eur (500 eur úver a 345 eur poplatok za správu úveru) v trinástich splátkach po 65 eur, no tento dlh riadne nesplácal a uhradil len 130 eur; ďalšie splátky aj napriek výzve neuhradil. Úver sa po písomnom oznámení žalobcu stal splatným dňa 11.09.2010, pričom žalovaný v priebehu konania namietal premlčanie nároku žalobcu. Rozhodnutie vo veci samej vo výroku o zamietnutí návrhu súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 2 písm. a),b), § 3 ods. 1,2, § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1,2, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka a § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Súd predmetnú zmluvu o úvere posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v súlade s citovanou právnou úpravou. Po späťvzatí žaloby v časti istiny 245 eur predmetom konania zostala suma 470 eur s príslušenstvom. Súd v konaní neskúmal náležitosti a zmluvné podmienky predmetnej zmluvy o úvere, pretože urobil záver, právo žalobcu je premlčané. Tento záver založil na tom, že splatnosť úveru nastala ku dňu 11.09.2010 v súlade s písomným oznámením žalobcu zosplatení záväzku, a keďže žalobca podal žalobu na súd až dňa 21.07.2014, potom 3-ročná premlčacia lehota v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka uplynula dňa 21.10.2013. Na premlčanie bolo potrebné prihliadať aj s ohľadom na ustanovenie 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, keďže medzi účastníkmi ide o spotrebiteľský vzťah. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv a súdu ukladá povinnosť ex offio prihliadať na premlčanie aj bez námietky účastníka konania, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté

súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté. Právo žalobcu bolo premlčané, preto súd žalobu vo zvyšku, t. j. čo do sumy 470 eur s príslušenstvom zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu, že v zmysle § 205 ods. 2 písm. e) OSP doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a). Nesúhlasil so záverom súdu o premlčaní nároku žalobcu, pretože premlčacia doba spočívala minimálne počas obdobia od 29.05.2012, kedy bola podaná žaloba na Medzinárodný rozhodcovský súd v Bratislave, až do dátumu nadobudnutia právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Nitra č. k. 23Er/1615/2012 o zastavení exekučného konania. Je síce pravda, že dlh sa stal splatným dňa 11.09.2010 a nasledujúcim dňom 12.09.2010 začala plynúť premlčacia doba vo všeobecnom trvaní 3 rokov. Dňa 29.05.2012 však premlčacia doba začala spočívať, keďže žalobca si uplatnil svoje právo na Medzinárodnom rozhodcovskom súde v Bratislave, zriadenom Rozhodcovskou spoločnosťou, a.s., ktorý dňa 25.09.2012 vydal rozsudok sp. zn. 0134/2012 a na jeho základe žalobca podal návrh na začatie exekučného konania súdnemu exekútorovi. Okresný súd Nitra dňa 14.10.2013 uznesením č. k. 23Er/1615/2012-13 zamietol žiadosť o vydanie poverenia a následne mal exekučné konanie zastaviť. Všetky podmienky na spočívanie premlčacej doby boli podľa § 112 Občianskeho zákonníka splnené. Žalobca zastáva názor, že k spočívaniu premlčacej doby dochádza aj uplatnením práva na vecne a miestne nepríslušnom súde, resp. inom orgáne, pričom poukázal na rôzne súdne rozhodnutia. V danom prípade nejde ani o prekážku rozhodutej veci, keďže rozhodcovský súd vo veci vydal rozsudok na základe neplatnej rozhodcovskej doložky.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 156 ods. 3 OSP. Po prejednaní veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Preto napadnuté uznesenie ako vo výroku vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Zároveň aplikoval ustanovenie § 219 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosť napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Keďže odvolací súd dospel k tomu, že uznesenie súdu prvého stupňa je správne a primerane odôvodnené, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 OSP opakovať tie isté podstatné dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvostupňovom rozhodnutí. Na dôvažok odvolací súd dodáva:

S ohľadom na výsledky vykonaného dokazovania, opísané v odôvodnení napadnutého rozsudku, bolo posúdenie právneho vzťahu účastníkov ako vzťahu spotrebiteľského správne. Podľa obsahu spisu súd prvého stupňa nariadil vo veci pojednávanie na deň 16.02.2015 a v rámci predvolania na pojednávanie súd dal účastníkom o. i. aj poučenie podľa § 120 ods. 4 OSP, v zmysle ktorého „súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 <aspi://module='V.'&link='XX/XXXX Zb.%XXXXXXX'&ucin-k-dni='XX.XX.XXXX'> poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a <aspi://module='V.'&link='XX/XXXX Zb.%XXXXXXXa'&ucin-k-dni='XX.XX.XXXX'>) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a <aspi://module='V.'&link='XX/XXXX Zb.%XXXXXXXa'&ucin-k-dni='XX.XX.XXXX'>.“ Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca v podanej žalobe na dôkaz navrhol vykonať zmluvu o úvere, predžalobnú upomienku a oznámenie o zosplatnení záväzku a nenavrhol žiadne iné dôkazy v ďalšom priebehu konania pred súdom prvého stupňa než tie, ktoré uvádzal v žalobe. Súd na pojednávaní dňa 16.02.2015 po vykonaní navrhnutého dokazovania (§ 120 ods. 1 OSP) vyhlásil uznesenie o skončení dokazovania a následne vyhlásil rozsudok, ktorý je teraz predmetom odvolacieho konania.

Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že žalobca v podanom odvolaní operoval dôkazmi a skutočnosťami, ktoré do vyhlásenia uznesenia súdu prvého stupňa o skončení dokazovania nenavrhol vykonať a v žalobe ani v ďalšom priebehu konania ich ani len okrajovo nespomenul. V odvolaní navrhol vykonať dôkaz exekučným spisom Okresného súdu Nitra sp. zn. 23Er/1615/2012, kde sa má ako exekučný titul nachádzať rozsudok rozhodcovského súdu - Medzinárodného rozhodcovského súdu v Bratislave zo dňa 25.09.2012, čím chcel preukázať, že uplatnené právo nie je premlčané, lebo premlčacia doba v dôsledku jeho uplatnenia na rozhodcovskom súde a následne počas exekučného konania spočívala. Podľa neho žaloba bola podaná na súd prvého stupňa v rámci 3-ročnej premlčacej

doby a právo premlčané nie je. Svoj odvolací dôvod oprel o ustanovenie § 205 ods. 2 písm. c) OSP, podľa ktorého odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a <aspi://module='ASPI'&link='XX/XXXX Zb.%XXXXXXXXa'&ucin-k-dni='XX.XX.XXXX'>). X. § 205a ods. 1 OSP uvádza, že skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak: a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 <aspi://module='V.'&link='XX/XXXX Zb.%XXXXXXXX'&ucin-k-dni='XX.XX.XXXX'>, a d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa. Vychádzajúc z tohto zákonného ustanovenia odvolací súd urobil záver o tom, že ani jeden zo štyroch citovaných dôvodov uplatnenia nových dôkazov nie je daný. Žalobca bol podľa § 120 ods. 4 OSP - ako je uvedené vyššie - riadne poučený o tom, že má všetky dôkazy a skutočnosti predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie. Dôkaz, ktorý navrhol až v odvolacom konaní - exekučný spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 23Er/1615/2012 - mohol bez problémov uplatniť pred súdom prvého stupňa, ktorý by sa s tým zaoberal, tento dôkaz by vykonal a pri rozhodnutí vo veci samej by sa s ním vysporiadal v rámci voľného hodnotenia dôkazov. Za situácie, že žalobca tento dôkaz neuplatnil a že súd prvého stupňa pri konštatácii premlčania práva dodávateľa v spotrebiteľskej veci mal povinnosť i bez vzniesenia námietky premlčania žalovaným prihliadať na premlčanie z úradnej povinnosti podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, odvolací súd nemohol inak, než na dôkazy uplatnené žalobcom v odvolaní neprihliadať. V zmysle § 213 ods. 1 OSP odvolací súd bol pri rozhodovaní viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa, pričom podmienky na aplikáciu ustanovenia § 213 ods. 5 OSP o možnosti vykonania ďalších dôkazov pri zachovaní zásady rovnosti účastníkov súdneho konania neboli dané.

Na základe uvedeného odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k tomu, že žalobca podal žalobu na súd prvého stupňa po uplynutí všeobecnej 3-ročnej premlčacej doby upravenej v ustanovení § 101 Občianskeho zákonníka. V prvostupňovom konaní nebolo zistené, že by premlčacia doba podľa § 112 Občianskeho zákonníka spočívala, v dôsledku čoho by žaloba mohla byť posúdená ako podaná včas. Žalobca to totiž ani netvrdil a ani nepreukazoval. V prípade, že by žalobca spočívanie premlčacej lehoty tvrdil a navrhol relevantný dôkaz, ako to urobil v podanom odvolaní, súd prvého stupňa by sa musel vysporiadať so splnením zákonných predpokladov spočívania premlčacej doby. Keďže tomu nedošlo, odvolací súd viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo si ich neuplatnil a v podstate mu ani nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.